II Wtorek Wielkanocy

Tekst Ewangelii (*J* 3,7-15): W owym czasie rzekł Jezus do Nikodema: «Nie dziw się, że powiedziałem ci: Trzeba wam się powtórnie narodzić. Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha». W odpowiedzi rzekł do Niego Nikodem: «Jakżeż to się może stać?» Odpowiadając na to rzekł mu Jezus: «Ty jesteś nauczycielem Izraela, a tego nie wiesz? Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że to mówimy, co wiemy, i o tym świadczymy, cośmy widzieli, a świadectwa naszego nie przyjmujecie. Jeżeli wam mówię o tym, co jest ziemskie, a nie wierzycie, to jakżeż uwierzycie temu, co wam powiem o sprawach niebieskich? I nikt nie wstąpił do nieba, oprócz Tego, który z nieba zstąpił - Syna Człowieczego. A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne».

«Trzeba wam si? powtórnie narodzi?»

Rev. D. Xavier SOBREVÍA i Vidal
(Sant Just Desvern, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Jezus uwidacznia nam jak trudno jest przewidzieć i poznać działanie Ducha Świętego: bo w istocie „wieje tam, gdzie chce" (J 3,8). To wiąże go ze świadectwem jaki On sam daje i z potrzebą powtórnych narodzin. „Trzeba wam się powtórnie narodzić" (J 3,7), mówi Pan wyraźnie; trzeba nowego życia, by móc dostąpić życia wiecznego. Nie wystarczy jakoś tam będzie, by wejść do Królestwa Niebieskiego, potrzeba nowego życia odnowionego poprzez działanie Bożego Ducha. Nasze życie zawodowe, rodzinne, sportowe, kulturalne, ludyczne, a przede wszystkim, nasza pobożność, muszą zostać przemienione przez chrześcijańską wrażliwość i Boskie działanie. Wszystko, musi zostać na wskroś przepojone Duchem. Nic, absolutnie nic, nie powinno pozostać poza odnową jaką Bóg przeprowadza w nas poprzez swojego Ducha.

To przeistoczenie, którego katalizatorem jest Jezus Chrystus. On, który wcześniej musiał zostać wyniesiony na Krzyż i który również musiał zmartwychwstać, może spowodować, że Duch Boży zostanie nam wysłany. On, który powtórnie i z góry się narodził. On, który zdziaławszy wiele cudów pokazał swoją moc i swoją dobroć. On, który we wszystkim spełnia wolę Ojca. On, który cierpiał przelewając dla nas do ostatniej kropli krwi. Dzięki Duchowi, który nam prześle „możemy wejść do Królestwa Niebieskiego, On nas czyni przybranymi dziećmi Bożymi, dzięki Niemu możemy z ufnością nazywać Boga naszym Ojcem, On daje nam uczestnictwo w łasce Chrystusa i jest zadatkiem przyszłej chwały" (Święty Bazyli Wielki).

Otwórzmy się na działanie Ducha, przyjmijmy Go, wysłuchajmy i użyjmy jego inspiracji, tak by każdy z nas był – w swym powszednim miejscu – dobrym przykładem wywyższonym promieniejącym światłem Chrystusa.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «[Chrystus] w swoim przyjściu przyniósł ze sobą wszystko nowe» (św. Ireneusz)
- «On zawsze może, dzięki swojej nowości, odnowić nasze życie i naszą wspólnotę, i choćby przechodziła przez mroczne czasy i słabości kościelne, propozycja chrześcijańska nigdy się nie starzeje» (Franciszek)
- «Woda chrzcielna zostaje poświęcona przez modlitwę epikletyczną (albo podczas obrzędów chrztu, albo w czasie Wigilii Paschalnej). Kościół prosi Boga, by przez swojego Syna i mocą Ducha Świętego zstąpił na tę wodę, aby ci, którzy zostaną w niej ochrzczeni, ‘narodzili się z wody i z Ducha’ (J 3,5)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1238)